

MĚSÍC PANNY MARIE

„Jsem dětská lékařka. Na obvodě působím sedm let a právě před 11 lety jsem se nechala pokřtít. V roce 1998 jsem zažila zázrak – ačkoliv toto slovo nemám moc v lásce, nedá se to, čeho jsem byla svědkem, jinak pojmenovat.“

V mé péči byl tehdy dvouletý chlapec, do té doby v podstatě zdravé dítě. V únoru 1998 náhle z čistého zdraví dostal epilepsii, která se během několika dní rozvinula do dramatického stavu. Dítě mělo až pět velkých záchvatů s křečemi a několikaminutovými bezvědomími denně, tzv. malé záchvaty bez ztráty vědomí rodiče ani nepočítali. Hoch ležel v pražské motolské nemocnici asi měsíc, postupně byly zkoušeny lepší a lepší léky – vše zcela bez efektu. Po měsíci byl propuštěn domů s tím, že mu ještě dopícháme hormonální injekce. Dítě vypadalo hrozně. Od léků bylo oteklé na celém těle, s naštíplou páteří po jednom z mnoha pádů, neustále spavé, motalo se, vráželo do nábytku, přestávalo komunikovat. Poslední injekci jsme dali 22. května. Bez jakékoliv známky zlepšení.

V té době jsem si řekla, vždyť je přece květen – měsíc Panny Marie. Kdo jiný by už dítěti mohl pomoci, když ne ona! A tak jsme

se spolu s přáteli začali s velkou důvěrou za chlapce modlit. Za pět dní přestaly velké záchvaty a o tři dny později (31. května, o svátku Navštívení Panny Marie) skončily záchvaty všechny. Od té doby dítě prodělal již jen jedenkrát slabší záchvat.

Dnes je to krásný, zdravý a veselý chlapec. Letos šel do školy. V Motole nad ním jásají, když mu při kontrole postupně vysazují léky.

Skeptičtí neurologové by jistě řekli, že to byl opožděný nástup medikamentů – mě ale přesvědčilo to krásné datum.“

Z knížky: Bůh v mém životě, Katolický týdeník 2006

Milí ministranti, my právě prožíváme to krásné datum – měsíc květen, který zakončí svátek Navštívení Panny Marie. Ve farnostech probíhají májové. Panně Marii byl zasvěcen měsíc květen také proto, že je to měsíc květů a my jimi můžeme zdobit oltáře. Ale můžeme Panně Marii přinášet i květiny lásky, když za ní na májovou přijdeme a pomodlíme se za celý svět, zvláště za nemocné, opuštěné a ve válkách zmrzačené lidi.

Josef Janšta

<http://josefjansta.opava.org>

Ilustrace: Jiří Vančura

František

ŠTĚPÁN SMOLEN
ILUSTRACE: HELENA FILČÍKOVÁ

Hyacinta

V dubnu 1919 v portugalské Fátimě umírá desetiletý pastýř František Marto. V květnu 2000 je se svou sestrou Hyacintou církví prohlášen za blahoslaveného. Je u toho milion lidí.

Proč zrovna on? Ti, kdo vědí, že Fátima je místem slavného zjevení, snad řeknou: je svatý, protože třikrát viděl anděla a šestkrát Pannu Marii. Jenže kdepak. Nikdo není svatý pro to, co viděl – ani kdyby zahlédl půlku nebe, ale proto, že v sobě pustil Boha k dílu. A je celkem jedno, jakou měl na začátku povahu. Pánu není žádný materiál na překážku: svaté si uhněte z kluků průbojných i lekávkých, veselých i vážných.

František nebyl bojovník. Nikam se nehnal, a když si s druhými hrál, nevyhrával. A nehněval se, ani když druhý zvítězil nečestně: „Myslíš, že jsi vítěz? No, když myslíš,“ pokrčil rameny a nechal to být. Se svým klidem se mohl stát jedním z těch, které ráno někam postavíte a večer je tam najdete. A přece – i on se stal hrdinou. Nevrhoval se sice vpřed, ale ani neucuknul. Když se jemu a starší sestřence Lucii a mladší sestře Hyacintě zjevil na jaře roku 1916 anděl a žádal děti, aby se obětovaly za obrácení hříšníků, František se nezalekl. Spolu s dívkami se pak až do umdlení modlil: „Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě. Prosím za odpuštění pro Ty, kdo v Tebe nevěří, kteří se Ti neklanějí, kteří v Tebe nedoufají a nemilují Tě.“

O rok později spatřili pasáčky nad dubovým keřem překrásnou dívku a poznali v ní Pannu Marii. František je viděním a těmi, která v dalších měsících následovala, uchvácený. „Planuli jsme v tom světle, které je Bůh, ale neshořeli jsme!“ říká. Vidí také Boha, který se dává lidem a který je smutný, že se k němu obracejí zády. Dělat zarmoucenému radost se teď stává náplní Františkova života. Růženec už nepustí z rukou a to nepřijemné, co se mu brzy přihodí, obětuje za hříšníky. Mnozí, včetně faráře, pasáčkům nevěří. Hejtman je dokonce zavře do vězení a hrozí, že je nechá uvařit v oleji, pokud se nepřiznají ke lži. Ale oni jsou připraveni raději zemřít. Nezbyvá, než je pustit domů.

Na říjen předpovídá Panna Maria zázrak, po kterém všichni uvěří. U Fátimy se třináctého dne v měsíci shromáždí na padesát tisíc poutníků, zvědavců i posměváčků. Jenže při slunečním úkazu, který v poledne nastane, spadne čelist i největším pochybovačům. Nad „záhadným meteorologickým jevem“ se podivují i v proticírkevních novinách. Od té

doby děti nemají klid. Každý s nimi chce mluvit. Ale když se jich cizí lidé na ulici ptají: „Nevíte, kde bydlí ti, kterým se zjevila Panna Maria?“ Odpovídají jen: „Víme,“ pravdivě jim popíšu cestu domů a pak si jdou dál po svých.

František ze zjevení ví, že brzy zemře. Někdy jde i za školu a raději zůstává v kostele se „skrytým Ježíšem“. Vždyť proč se ještě učit číst? (Pozn.: Prosíme školou povinné čtenáře, aby Františka napodobovali až po skončení vyučování, jinak bude autor uštvan davem rozlícených ředitelek za to, že kazí mládež.) Den před Vánocemi roku 1918 František uléhá do postele a nemoc mu už nedovolí vstát. Děti se shromažďují pod okny a přicházejí i dovnitř. Dřív si s ním nechtěly moc hrát, protože prohrával, ale teď je to k němu táhne a samy nevědí proč. Aby ho potěšily? Spíš samy odcházejí potěšené. I dospělí, kteří ho nyní navštíví, říkají: „Nevím, co to na něm je – tady se člověk cítí tak dobře!“

František je na první pohled dál ten samý tichý kluk, ale v jeho srdci se za poslední měsíce odehrál převrat: malý pastýř se dává Bohu za druhé. Zemře 4. dubna 1919 kolem desáté hodiny večer bez jediného nářku. Než vydechne naposled, ještě stačí říci, že vidí „velmi krásné světlo“. Hyacinta ho o pár měsíců později následuje toutéž cestou k nebi.

Fabiola Garzová Chlapec, který se stal papežem

Lolek rád trávil čas v přírodě, vystupoval v divadelních hrách a snil o tom, co všechno dokáže. Byl to ale také chlapec, který ztratil skoro všechno, na čem mu záleželo. Nejprve mu umřela maminka, zanedlouho ztratil staršího bratra a na prahu dospělosti se musel rozloučit i se svým tatínkem. Nestal se však zahořklým samotářem, ale mužem s velkým srdcem, které dovedlo obejmout celý svět. Nyní mu celý svět říká svatý Jan Pavel II. Příběh o chlapci, který se stal papežem. Vydejte se spolu s ním na cestu hledání té nejlepší odpovědi na otázku: „Koho miluješ nejvíc?“

Nakladatelství Paulínky
Cena: 149 Kč

SLOSOVÁNÍ OBJEDNÁVEK

YOUCAT

Pokud chceš vyhrát knížku YouCat Svátost smíření, staň se novým předplatitelem nebo doporučitелеm a knížka může být tvoje. Encyklopedii lidské vzdělanosti vyhrává Ondřej Kuběnka. Blahopřejeme!

Mami, dnes jsem dostal 5 jedniček, hlásí Honzík.
Maminka se podívá do žákovské knížky a vidí pětku.
Ale vždyť tu máš jednu pětku?
To si paní učitelka asi dala práci a sečetla je dohromady.
Samuel Černý

YOUCAT Svátost smíření

Vypusť zmrtvýchvstalého Ježíše do svého života.

I pokud jsi byl daleko, vykroč teď k němu:
Čeká na tebe s otevřenou náručí.
Papež František
Karmelitánské nakladatelství
Cena: 99 Kč

